

dan ud til Nørregade, idet der ved de Afstemninger, der have fundet Sted i det andet Thing, bestemt er nægtet Samtykke til at gaae ind paa de Udgifter, som vilde foranlediges ved, at man slaaer ind derpaa. Man vil derfor, forekommer det mig, udsætte sig for at bringe den hele Sag i nogen Fare, naar man nu vilde forlange de hyderligere, forholdsvis temmelig betydelige Summer, som vilde medgaae til Opførelsen af Museet ud til Nørregade. Jeg maa derfor for mit Vedkommeude ansee det for afgjort, at Museet vil være at opføre ud til Krystalgade, navnlig forsaavidt man maatte ønske i det Hele taget at have nogen Sikkerhed for, at Sagen fremmes. Derimod ligger Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal holde sig til de Tegninger, der foreligge, eller ikke, for som Noget, hvortil man efter min Opfattelse i alt Fald ikke behøvede at binde sig. Som Lovven er gaaet igjennem, er det vel en Selvfølge, at Administrationen er bunden til Tegningerne, som de ere forelagte; men dermed vil jeg ikke sige, at der ikke med Hensyn til Facaden og Sligt skulde kunne stee Forandringer, forsaavidt de ikke maatte medføre hyderligere Udgifter. Det, hvorom der altsaa efter min Mening kan være Tale, er, om man vil bevilge den samme Sum, altsaa omtrent 190,000 Rbd., uden at knytte dertil den Betingelse, at man skal være bunden til de Tegninger, der ere fremlagte, og altsaa derved give Regjeringen Opfordring til paany at overveie denne Deel af Sagen. Skulde der her være et Fleertal for denne Opfattelse af Forholdet, skjønner jeg ikke, at der fra min Side kan være nogen Anledning til bestemt at modsætte mig den, da det jo dog er muligt, at Sagen ikke derved vilde forhales. Imidlertid kan jeg ikke Andet end fremhæve, at vi have udtømt al den Sagkundskab baade i den ene og den anden Retning, som i saa Henseende staaer til Ministeriets Raadighed. Vi have arbejdet trostigt sammen i dette Spørgsmaal; først havde vi en Tegning, som man ikke syntes om; derpaa fik vi en ny, og Alle de, der have med Museet at gjøre, ere saa glade ved den Plan, som derefter foreligger, at det vist kan have sin Betænkelse atter at henstille Sagen til Regjeringens Overveielse. Skulde man imidlertid besuget beslutte sig dertil, maa jeg ansee det

for aldeles nødvendigt, at der tillige bliver bevilget en Sum til, at Tegningerne kunne udbydes til Konkurrence. De Arbejder, der allerede ere gjorte, anseer jeg derfor paa ingen Maade for at være spildte; thi som den ærede Afdelingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) bemærkede, afgive saadanne Forarbejder det bedste Grundlag til at skaffe en klar Forestilling om, hvilke Forbringinger det egentlig er, man gjør til en saadan Bygning. For saavidt nu en saadan Opgave skulde blive udjat, vil det altsaa vise sig, om Noget af de Arkitekter, vi have her, vilde være istand til at løse den paa en saadan Maade, at hans Plan vilde finde almindeligt og uimodsagt Bifald fra alle Sider. Den nærværende Plan, som den foreligger, er ganske vist Alle de, der have med Museerne at gjøre, fuldkommen enige om at finde hensigtsmæssig; men der er dog Flere, hvem Tegningen ikke har tiltalt. Denne Sag stiller sig altsaa saaledes for mig, at jeg efter Alt, hvad der ligger for fra det andet Thing, ikke paa nogen Maade tør paatage mig det at gennemføre den Anstuelse, at Museumsbygningen absolut skal opføres ud til Nørregade. Forsaavidt man derimod vil have, at der skal udarbejdes en ny Tegning, vil det staae til Thinget at give Administrationen den i saa Henseende fornødne Frihed; men man maatte da ogsaa gjøre Krav paa, at der, foruden at Bevillingen blev begrændset til en 190,000 Rbd., dog helst til 200,000 Rbd., ogsaa tilstodes en Sum, der kunde anvendes til ved Konkurrence at skaffe de fornødne Tegninger.

Stuel: Med Hensyn til hvad den høitærede Minister bemærkede skal jeg tillade mig at anføre, at der ikke her har været Tale om at bestemme, at Bygningen skal opføres ud til Nørregade, det har i det Mindste ikke ligget i, hvad jeg har ønsket at udtale; jeg har kun meent, at det Forslag, der er fremkommet derom, i Forbindelse med de Betænkelse, der have yttret sig imod Realisationen af de to andre Planer, ere af den Bestaffenhed, at man vel kunde finde sig foranlediget til at stille Sagen i Bero i eet Aar for at overveie alle de forskellige Planer imod hinanden og derefter tage sin Bestemmelse. Naar den høitærede Minister